

Ünnepi számadás

Irtó: Tombácz Imre
nemzetgyűlési képviselő,
a MKP szegedi szervezetének titkára,

Karácsony táján azért is, hogy ünnephez közeledünk, azért is, mert az év vége felé jár, minden jó gazda számadást ad arról, mit végzett, milyen eredményeket tulajdoníthat munkájának. Így vagyunk a politikával is és a mi legkedvesebb munkánk, a pártmunkával. Számozt kell adni, mit végeztünk eddig, lássuk a megtett utat, a hibákat és eredményeket egyaránt.

Előjáróban leszögezhetjük a mögöttünk álló, majdnem teljes 12 hónap szűkebb hazánkban, Szegeden is eseménydusabb volt, mint a régi világban egy fél évtized. Pártszervezetünket még a múlt év októberében alakítottuk meg. Nyugodtan, minden dicsékvés nélkül megállapíthatjuk, döntően beleszóltunk Szeged társadalmának életébe, pártszervezeteink létrehozásán keresztül. Az üzemekben, a kerületekben, a város peremén elterülő telepeken egyaránt új fejlődési folyamatot indítottunk meg.

A szakszervezetek munkájába igyekeztünk kezdeményező, harcos tevékenységet belevinni az oda tömörült dolgozók kis- és nagykérdéseinek megoldásánál. A munkasegységre való ösztönző törekvésünk különösen itt ért el reális és fartyós eredményeket. Látnunk kell azt is, hogy a sokezer létszámmal rendelkező szakszervezetek szervezeti, de eszméleti sem képviselnek olyan erőt, ami számárányukkal arányban állna. Itt a hiányokat sürgősen pótolni kell tervszerű oktató munkával és céltudatos belső szervezéssel, hogy a friss, munkámozgalmi multtal nem rendelkező tömegek öntudatos, képzett harcosokká váljanak. Ezt a munkát tervszerűen csakis testvérpártunkkal együttműködve végezhetjük el.

Összintén be kell vallanunk, hogy a nemzetgyűlési képviselőválasztások bizonyossága szerint nagyot vesztett szervezetünk a tömegek feletti befolyásából, a tavaszi hónapokhoz viszonyítva. Nézzük meg rideg tárgyilagossággal a veszteség okát. A munkásság egy jelentékeny része, ahol, ahol a legkevesebb politikai iskolázottsággal rendelkezik, nem értette meg pártunk álláspontját a tavaszi és nyári hónapokban, amikor a bérek felhajtása ellen foglaltunk állást épp a munkásság érdekében, az infláció megfékezésé céljából. A kik nem látták át ennek a politikának helyességét, elfordultak tőlünk és a kitutat úgy próbálták megtalálni, hogy velünk szembehelyezkedve a reakció sugalmazásának hatása alatt adták le szavazatukat. A tanyákon meglevő tagadhatatlan gyengeségünknek titka abban rejlik, hogy mindezt ideig észszerű fejtegetéseinknél, helyes agrárpolitikánknál erősebbnek bizonyult a reakció törekvése, amely igyekezett és demagógiával igyekezett kihasználni ma is az évtizedek hosszú során parasztságunkba nevelt kommunistaellenes beállítottságot. A szegedi értelmiség legnagyobb része, sajnos, még nem érkezett el odáig, hogy tárgyilagosan, előítéletektől mentesen vizsgálja meg programunkat és be is kapcsolódjék pártunk harcába. A kisegyziszlenciák szűke rétegei részéről az első pillanattól kezdve bizonyos féltékenységet észlelünk, amely inkább faszító, mint vonzó hatást eredményez. Mindezt összegezve a gazdasági helyzetet alapos lerohlására vezető vissza a tömegek részéről tapasztalt elhidegülés. A közelmúlt eredményeiből, különösen a két nagy textilyárban lefolyt üzemi bizottsági fagyválasztásból, de más jelenségekből is viszont azt észleljük, hogy főleg a munkásság soraiban élénkebb érdeklődés és elismerés tapasztalható pártunk működése iránt.

Elérkezettünk az utóbbi évek talán legnyomorúságosabb karácsonyához. Sokszor halljuk, hogy az estelem, ruba-

tüzelő hiányáért minket fessnek első sorban felelőssé. Nézzünk szembe nyíltan ezzel a kérdéssel is. Arról nem is beszélünk, hogy a ma nyomorúsága nem tegnap kezdődött és annak legkevésbé pártunk volt az okozója. A fontosabb kérdés az, tényleg a mi tehetetlenségünkön mulik-e, hogy ennyire szűkösön vagyunk a legfontosabb közszükségleti cikkekből? Amennyire tagadhatatlan, hogy csodálatos mi sem tudunk tenni, annyira tagadhatatlan az is, hogy rajtunk kívül senki más nem fáradozott annyit a nehéz helyzet megjavításán, rajtunk kívül senki más nem jött annyi konkrét javaslattal, amely eredményeket is hozott. A közügyek vezetésében tevékenykedő elvtársaink egyetlen tömör utasítást kaptak és hajtának le: Minden erőt összehozni és bevetetni az előttünk álló nehéz feladatok kitűzésére!

Karácsony van, ünnep van. Ilyenkor régi jó szokás szerint az emberek szívet mondanak és szívet kívánnak egymásnak. Mi most a való tényeket mondjuk. Az előttünk álló súlyos téli hetek és hónapok nehéz küzdelmeket hoznak mindannyiunk részére. Nem szándékozunk az ördögöt a falra festeni, de az sem lehet célunk, hogy az ünnep kedvéért vagy más célból szépeket mondjunk. Ez hazugság lenne. Amennyire nem hitegetjük Szeged dolgozóit ígérgetésekkel, annyira eláróztott komolysággal azt is leszögezzük, feleletre vagy pláne kétségbeesésre nincs ok. Egyet tisztában kell lenni mindenkinek. Kemény, következetes harckészségre van szükség minden egyes szegedi, de ezen túl minden magyar ember részéről. Nem siránkozással, nem is okatlan dühkitörésekkel, hanem szívós, észszerű munkával tudjuk átmenteni magunkat

az előttünk álló súlyos időszakon. A kommunizmus Szeged megőrzésében vállalt felelősség tudatával hatva állni fogjuk a sarat. Azt kérjük mindenkitől, hogy az eddiginél nagyobb aktivitással, több észszerűséggel, kezdeményezéssel segítsen minket munkánkban. Az elmulasztottak tespedtségét felelősségteljes, átvállaló aktivitásnak kell felváltani mindenki részéről. Jól tudjuk, hogy mindenki szavak helyett eszelekedtet vár. Ez helyes, de földjünk azzal, hogy ne csak várjunk hanem magunk is eszelekedtünk okosan, célirányosan. Igazi ünnep lesz részünkre, ha közös erőfeszítéssel mindenkinek gyakorlati hasznát látjuk. Ezt minden biznnyal elérjük, ha lesz elég erőnk, akaratunk és hitünk az előttünk toronyosuló akadályok leküzdésére.

—o—

Teljes sikerrel járt a penecillin szegedi első alkalmazása

Hogyan mentette meg az amerikai csodaszer egy tüdőgyulladásos és vesegyulladásos fiatalember életét

(Szeged, december 24.) A háboru utolsó éveit alatti terjedt el nálunk a híre az amerikai új csodagyógyszernek, amely Churchill tüdőgyulladását a teheráni konferencia előtt bámulatra méltó módon két nap alatt meggyógyította és egyéb csodával határos gyógyulásokat idézett elő. Néhány újságközleményből megtudtuk, hogy az új gyógyszer: a penicillin, amely a penészgombák egyik csoportjáról, a penicilliumról kapta a nevét, sikerrel alkalmazható az általános fertőzések terén, ezek szövődményei, gennyes gyulladások, égési sebek, bőrfekélyek, nemi megbetegedések esetében. A háboru be-

fejezte híre után maga a gyógyszer is megérkezett Magyarországra az amerikai katonai penicillin-misszió jóvoltából és néhány súlyos betegség kapcsán nagy sikerrel alkalmazták is.

A Délmagyarország munkatársai örömmel jelentheti, hogy a csodagyógyszert, amelynek érkezését és általános elterjedését szerte a világon annyi színlődő beteg ember várja, néhány nappal ezelőtt Szegeden is „bevetették” a halál elleni küzdelembe és a csodaszer, amely már oly sok súlyos esetben segített, most is győzedelmeskedett: mentette meg egy menthetetlennek látszó fiatalember életét.

budapesti amerikai katonai misszió vezetőjével, MacClean ezredessel és kérték: adjon penicillint, a fiatal élet megmentéséhez. Az élet-halál közt lebegő fiú szegedi rokonságának tagjai személyesen mentek fel Budapestre, hogy a mesébéli gyógyszert minél előbb megszerezzék, de nem volt szerencsájuk. Az amerikai missziónál éppen ekkor kifogyott a penicillin. Megkezdődött a penicillin-vadászat. Mert Budapest nem azért azért Budapest, hogy zúfgorgalomban ne lehessen penicillint kapni. Lehetett is, de 60 dollárt kértek érte, és ez még nem is lett volna elegendő. Szerencsére a misszióhoz közben megérkezett egy nagyobb penicillin-szállítmány és MacClean ezredes Prochnow professzor kérésére nyomban kiutalt belőle teljesen díjtalanul 100.000 egységet, ami normális lefolyású lázas, szepikus betegségeknek elegendő szokott lenni a gyógyuláshoz.

A penicillin csodát tesz

A család tagjai siettek haza a gyógyszerrel. Az utolsó pillanatban érkeztek, mert a nagybeteg állapota már tragédiával fenyegett. Rövid orvosi konzilium után nyomban megkezdődött a kezelés. A biztos hatású szer most már megvolt, a siker az orvosokon múlt, hogy tudják-e alkalmazni az ismeretlen, új gyógyszert, amely először van a kezükben. A kiváló képzettségű magyar orvosok tudása előtt azonban nincs akadály: dr. Prochnow Ferenc egyetemi magántanár, a sebészeti klinika nagy tudású vezetője és a konziliumon résztvevő dr. Korányi András, a kiváló fiatal belgyógyászprofesszor meghatározták a kezelés módját, Mándi tanársegéd pedig hozzáfogott a gyógyszer adagolásához. A penicillin tulajdonsága, hogy gyorsan kiürül a szervezetben, ezért úgy kell adagolni, hogy a lehető legrövidebb idő alatt minél több jusson belőle a beteg testbe. Mándi tanársegéd éjjelnappal készenlétben volt, minden három órában 15.000 egység penicillint fecskendezett be az izmok közé. Idegfenítő küzdelem kezdődött. Orvosok, ápolószemélyzet, hozzátartozók szinte lélekzefojtva lesték, mi következik. Két-három dózis után a beteg állandóan röntgenezték, hogy lássák, gyógyulnak-e a súlyosan sérült belső szervek. Már az első nap után ked-

Egy véletlenül elsült revolver és az ebből származó komplikációk

A fiatalember: Deutsch Imre 22 éves budapesti illetőségű magyar fiú most itt fekszik előttünk a sebészeti klinika egyik különszobájának ágyán és egyáltalán nem olyan színben van, mint aki néhány nappal ezelőtt még menthetetlen volt. Egy kicsit sápadt, az arca megnyult, de mosolyog és jókedvűen meséli el betegségének történetét:

— Rokonaimmel, Kohn Benő, Petőfi Sándor-sugárúti pékmesterknél tartózkodom Szegeden — kezdi elbeszélését. — Két héttel ezelőtt egy romániai barátom, aki katonai szolgálatot teljesít, Szegedre érkezett és felkeresett rokonaimnál. Beszélgetés közben barátom kérésére elővette revolverét és megmutatta nekem. Alig vettem kezembe a 9 milliméteres kaliberű fegyvert, amely csőre volt töltve, valahogyan, magam sem tudom mimódon elsült és golyója a hasamba furódott.

— A jobb oldali bordázattal hatolt a testbe a golyó — veszi át

a szót a beteg kezelőorvosa, dr. Mándi István tanársegéd — és a hátú csigolyák mellett jött ki, közben súlyosan megsértette a belső szerveket. Ennek következtében, bár a Prochnow professzor utálal alkalmazott sebész beavatkozás kitűnően sikerült, tüdőgyulladás és vesegyulladás lépett fel, ami annál súlyosabbá vált, mert a beteg rengeteg vért vesztett és rendkívül legyengült.

Elmondja aztán Mándi tanársegéd, hogy amint ilyenkor szokás, a rendelkezésre álló legmodernebb terápiát, a szulfamidkezelést alkalmazták, azonban az ultraszeptil sem segített, a beteg állapota nem javult, sőt rosszabbodott. Már-már úgy látszott, hogy a beteg menthetetlen, az orvosi tudományok fel kell adnia a küzdelmet és helyet kell engedni a halálnak, amikor Prochnow professzornak mentő ötlete támadt: a penicillin!

Gyorsan érintkezésbe léptek a

Sándor Béla

söröző és italáru üzlet
a főpostánál

Kifűnő italok!

Mérsékelt árak